

A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a) ügyvéd (1126 Budapest, Beethoven u. 2/B) által képviselt **ECHO HUNGÁRIA TV Televíziós, Kommunikációs és Szolgáltató Zártkörű Részvénytársaság** (1145 Budapest, Törökőr u. 45) I. rendű felperesnek, valamint a) Ügyvédi Iroda (1089 Budapest, Kálvária tér 21, V/4.; eljáró ügyvéd) által képviselt **Földelni Jó Kft.** (9173 Györladamér, Dózsa György út 2/a.) II. rendű felperesnek a dr. Számadó Tamás jogtanácsos által képviselt Gazdasági Versenyhivatal (1054 Budapest, Alkotmány u. 5.) alperes ellen versenyügyben hozott Vj/123-53/2015. számú (nyilvános változatú) Vj/123-53/2015. (eljárás alá vontaknak betekinthető változatú) közigazgatási határozat felülvizsgálata iránt indított perében meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A bíróság a felperesek keresetét elutasítja.

Kötelezi a bíróság I. rendű felperest, hogy fizessen meg a magyar államnak – az illetékügyekben eljáró hatóság külön felhívására 30.000,-Ft (azaz harmincezer forint) kereseti illetéket. Kötelezi a bíróság II. rendű felperest, hogy fizessen meg a magyar államnak – az illetékügyekben eljáró hatóság külön felhívására 36.000,-Ft (azaz harminchatezer forint) kereseti illetéket.

Kötelezi a bíróság I. és II. rendű felperest, hogy egyetemlegesen fizessen meg alperesnek 15 napon belül 50.000,- Ft (azaz ötvenezer forint) perköltséget.

Az ítélet ellen a kézbesítéstől számított tizenöt nap alatt van helye fellebbezésnek, amelyet a Fővárosi Törvényszékhez címzetten, a jelen bíróságnál kell írásban, három példányban előterjeszteni.

I n d o k o l á s

Az alperes a tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény (a továbbiakban: Tpv.) 76. § (1) bekezdés e) pontja alapján megállapította, hogy a II. rendű felperes 2013. január 1-től tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatot folytat az által, hogy egyes kommunikációs eszközökön megalapozatlan gyógy-, egészség és egyéb hatásállításokat tesz közzé a Geo-Connect Pad és a Geo-Connect Bed elnevezésű termékekről.

Az alperesi határozat szerint a II. rendű felperes megalapozatlanul állította előbbi termékekről, hogy alkalmasak betegségek megelőzésére, kezelésére, gyógyulásának elősegítésére, ezzel megvalósította a fogyasztókkal szembeni tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat tilalmáról szóló 2008. évi XLVII. törvény (a továbbiakban: Fttv.) mellékletének 17. pontjában foglalt tényállást és megsértette az Fttv. 3. § (1) bekezdésében foglalt tilalmat. Az alperesi határozat szerint a II. rendű felperes megalapozatlanul állította előbbi termékekről továbbá, hogy jótékony, egészségre gyakorolt hatás kiváltására alkalmasak, ezáltal megvalósította az Fttv. 6. § (1) bekezdés bj) alpontjában foglalt tényállást, ezzel megsértve az Fttv. 3. § (1) bekezdésében foglalt tilalmat. Az alperesi határozat szerint a II. rendű felperes megalapozatlanul állította előbbi termékekről, hogy további előnyös hatás kiváltására alkalmasak, ezáltal megvalósította az Fttv. 6. § (1) bekezdés bg) alpontjában foglalt tényállást megsértve az Fttv. 3. § (1) bekezdésében foglalt tilalmat.

Az alperes a Tpv. 76. § (1) bekezdés e) pontja alapján megállapította továbbá, hogy a II. rendű felperes és I. rendű felperes a Geo-Connect Pad és a Geo-Connect Bed elnevezésű termékek népszerűsítésére 2013. január 26-tól kezdődően közzétett az Echo Tv-n megjelenő ELEKTRO/SOKKK című tematikus műsor adásai során nem tette egyértelművé, hogy azok fizetett tartalmak, azaz szerkesztői tartalomnak állították be azokat, ezzel megvalósítva az Fttv. mellékletének 11. pontjában foglalt tényállást, megsértve az Fttv. 3. § (1) bekezdésében foglalt tilalmat.

Az eljáró versenytanács a jogsértések súlyára és jellegére tekintettel a fogyasztók védelme érdekében a Tpv. § 76. § (1) bekezdése g) pontja szerinti, a fenti magatartástól történő eltiltás mellett a Tpv. 76. (1) bekezdésének k) pontja alapján I. rendű felperest 500.000,- Ft, a II. rendű felperest 600.000,- Ft bírság megfizetésére kötelezte.

Az alperes határozatának indokolásában részletesen bemutatta az eljárás megindításának körülményeit, a felperesi vállalkozást, a vizsgált kereskedelmi gyakorlatot, a felperes eljárás során tett előadásait, döntése jogi háttérét, az alkalmazandó anyagi jogszabályokkal kapcsolatos álláspontját.

A hatás-állítások tekintetében az alperes ismertette határozatában, hogy álláspontja szerint a II. rendű felperes által benyújtott, gyógy-, egészség és hatásállításokra vonatkozó bizonyítékok nem az általa forgalmazott Geo-Connect Pad és a Geo-Connect Bed elnevezésű termékek hatásainak vizsgálatával kapcsolatosan készült tanulmányok és dokumentumok, hanem a földelésnek, mint módszernek a hatásaira vonatkoznak, és nem fogalmaznak meg olyan általános és széleskörű megoldásokat, mint amelyek a kereskedelmi gyakorlatban találhatók. Mindezek miatt az alperes határozata szerint a II. rendű felperes által benyújtott bizonyítékok nem alkalmasak arra, hogy az általa megfogalmazott gyógy-, egészség és egyéb hatásokra vonatkozó állításokat megfelelően alátámasszák.

Az alperesi határozat kifejti, hogy szerkesztői tartalomnak álcázott reklámként az ELEKTRO/SOKKK műsorokban a felperesek célja a Geo-Connect Pad és a Geo-Connect Bed elnevezésű termékek értékesítésének előmozdítása volt, a határozatban részletezettek szerint a műsorok előállításának körülményeiből, a finanszírozás és a műsorvezető személye, azaz a II. rendű felperes ügyvezetője révén, objektív módon megállapítható ez a tényleges szándék.

A felperesek keretlevelet terjesztettek elő, amelyben elsődlegesen a határozat megváltoztatását kérték azzal, hogy jogsértést nem követtek el, így a bírság mellőzését kérték. Másodlagosan kérték az alperesi a határozat hatályon kívül helyezését és az alperes új eljárásra kötelezését.

Az I. rendű felperes keresete szerint az alperes megsértette a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 72. § (1) bekezdésében foglaltakat, nem tartalmazza, hogy az I. rendű felperes konkrétan mely műsorszámban és milyen időpontban tett közzé az ELEKTRO/SOKKK műsorok 2013-tól sugárzott adásai során szerkesztői tartalomnak álcázott reklámot, a határozat indokolásából álláspontja szerint nem lehet arra visszakövetkeztetni, hogy alperes a vizsgált adások mely tartalmi elemeire utal a jogsértő magatartás tekintetében. Az I. rendű felperes keresetében kifejti, hogy álláspontja szerint, tekintettel arra, hogy a tárgyi műsorokban a II. rendű felperes neve, a termékek neve nem hangzik el, az adások ismeretterjesztő jellegűek voltak, amelyekben meghívott szakértő vendégek mondták el a földelés betegségekre gyakorolt hatásával kapcsolatos álláspontjukat, ezáltal ezen adások nem voltak alkalmasak a kérdéses termékek értékesítésének előmozdítására. Kifejti azt is, hogy mindezek miatt az alperesi határozat megsértette az Fttv. 3. § (1) bekezdésében és az Fttv. mellékletének 11. pontjában foglaltakat. Az I. rendű felperes keresete szerint az alperesi határozat összemosza a különbséget a reklám és a támogatás között, rámutatva, hogy a reklám célja elsődlegesen az értékesítés növelése, míg a támogatás a jó hírnév és az ismertség megalapozását segíti elő. E körben utal a médiaszolgáltatásokról és tömegkommunikációról szóló 2010. évi CLXXXV. törvény (a továbbiakban: Mttv.) és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény (a továbbiakban: Smtv.) reklámra, illetve támogatásra utaló szabályainak lényeges különbségére. Mindezek miatt, az I. rendű felperes szerint nem megalapozott az az alperesi megállapítás, hogy a tárgyi műsorszámok alkalmasak voltak az értékesítés növelésének elősegítésére, különös tekintettel arra, hogy nem kizárólag a II. rendű felperes forgalmaz hasonló elven működő termékeket. Az I. rendű felperes álláspontja szerint a tárgyi, ismeretterjesztő, de egyértelműen feltüntetve a II. rendű felperes által támogatott műsorok megfeleltek a támogatott műsorszámokra vonatkozóan az Mttv. és az Smtv. ágazati szabályainak. Az I. rendű felperes keresetében előadottak szerint továbbá az alperesi határozat megsértette a Tpv. 76. § (1) g) pontját is, tekintettel arra, hogy a műsorszámok utólagos megváltoztatására való kötelezés (tájékoztató feliratozással ellátás) e jogszabály olyan kiterjesztő értelmezésén alapul, amelyre konkrét felhatalmazással az alperes nem rendelkezik, és amely kötelezés végrehajtása, mint aktív magatartás nem tartozik a jogsértő magatartás további folytatásától való eltiltás fogalmi körébe. A II. rendű felperes keresetében kifejtette, hogy álláspontja szerint a tárgyi műsorokban jól láthatóan feltüntetésre került a közreműködése a „Földelni Jó Kft. támogatásával” üzenet megjelenítésével. Kiemelte, hogy a tematikus műsorokban a II. rendű felperes, vagy a termékek neve nem jelent meg, azok ismeretterjesztő jellegűek voltak. Álláspontja szerint az alperesi határozat nem indokolja megfelelően, hogy a kérdéses termékek hatására vonatkozó bizonyítékokat miért tartja megalapozatlannak. A II. rendű felperes szerint az alperesi határozat részben iratellenes, a 2013. május 25-i adás kapcsán kifejti, hogy nem felel meg a valóságnak az az alperesi határozati megállapítás, hogy a kérdéses termékek vagy akár a földelés bármilyen gyógymódot kínál.

Az alperes az ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. Fenntartotta a határozatában foglaltakat, mert az álláspontja szerint minden tekintetben jogszerű.

A felperesek keresete az alábbiak szerint nem alapos.

A bíróság a keresettel támadott alperesi határozatot a Ket. 109. §-a, valamint a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 324. § (2) bekezdés a) pontja és 339/A. §-a értelmében a meghozatalakor alkalmazandó jogszabályok és fennálló tények alapján, a kereset és az ellenkérelem keretei között vizsgálta felül, a tényállást a peres

felek nyilatkozatai, az általuk csatolt okirati bizonyítékok, továbbá a közigazgatási és peres iratok tartalma alapján állapította meg.

A Pp. 339. § (1) bekezdése értelmében, ha törvény ettől eltérően nem rendelkezik, a bíróság - az ügy érdemére ki nem ható eljárási szabály megsértésének kivételével - a jogszabálysértő közigazgatási határozatot hatályon kívül helyezi, és szükség esetén a közigazgatási határozatot hozó szervet új eljárásra kötelezi.

A Legfelsőbb Bíróság (Kúria) Közigazgatási Kollégiumának 1/2011. (V. 9.) KK véleménye szerint a fél a közigazgatási szerv határozatának felülvizsgálatát jogszabálysértésre hivatkozva kérheti; keresetében anyagi és eljárási jogszabálysértésre hivatkozhat, és arra is, hogy a határozat meghozatalakor az alkalmazott jogszabályt tévesen értelmezték. Ezekben a perekben a bíróság elsősorban azt vizsgálja, hogy a határozat megfelel-e az anyagi jogszabályoknak. Önmagában eljárási jogszabálysértés miatt azonban csak akkor van helye a határozat hatályon kívül helyezésének, ha az eljárási jogszabálysértés a döntés érdemére is kihatott.

Az Fttv. 1. §-ának (1) bekezdése szerint az Fttv. állapítja meg az áruhoz kapcsolódó, a kereskedelmi ügylet lebonyolítását megelőzően, annak során és azt követően a fogyasztóval szemben alkalmazott kereskedelmi gyakorlatokra, valamint az ilyen kereskedelmi gyakorlat tekintetében alkalmazott magatartási kódexekre vonatkozó követelményeket, és az azok megsértésével szembeni eljárás szabályait. Ugyanezen cikk (2) bekezdése szerint az Fttv. hatálya arra a kereskedelmi gyakorlatra terjed ki, amely a Magyarország területén valósul meg, továbbá arra is, amely a Magyarország területén bárkit fogyasztóként érint.

Az Fttv. 2. §-ának a) pontja szerint fogyasztó az önálló foglalkozásán és gazdasági tevékenységén kívül eső célok érdekében eljáró természetes személy, c) pontja rögzíti, a törvény alkalmazásában áru minden birtokba vehető forgalomképes ingó dolog - ideértve a pénzt, az értékpapírt és a pénzügyi eszközt, valamint a dolog módjára hasznosítható természeti erőket - (a továbbiakban együtt: termék), az ingatlan, a szolgáltatás, továbbá a vagyoni értékű jog, d) pontja értelmében a kereskedelmi gyakorlat a vállalkozásnak, illetve a vállalkozás érdekében vagy javára eljáró személynek az áru fogyasztók részére történő értékesítésével, szolgáltatásával vagy eladásösztönzésével közvetlen kapcsolatban álló magatartása, tevékenysége, mulasztása, reklámja, marketingtevékenysége vagy egyéb kereskedelmi kommunikációja, h) pontja alapján az ügyleti döntés a fogyasztó arra vonatkozó döntése, hogy kössön-e, illetve hogyan és milyen feltételek mellett kössön szerződést, továbbá hogy gyakorolja-e valamely jogát az áruval kapcsolatban.

Az Fttv. 4. §-ának (1) bekezdése előírja, hogy a kereskedelmi gyakorlat megítélése során az olyan fogyasztó magatartását kell alapul venni, aki ésszerűen tájékozottan, az adott helyzetben általában elvárható figyelmességgel és körültekintéssel jár el, figyelembe véve az adott kereskedelmi gyakorlat, illetve áru nyelvi, kulturális és szociális vonatkozásait is. Ha a kereskedelmi gyakorlat a fogyasztók egy meghatározott csoportjára irányul, az adott csoport tagjaira általánosan jellemző magatartást kell figyelembe venni. A (2) bekezdés szerint ha a kereskedelmi gyakorlat csak a fogyasztóknak egy, az adott gyakorlat vagy az annak alapjául szolgáló áru vonatkozásában koruk, hiszeikenyiségük, szellemi vagy fizikai fogyatkozásuk miatt különösen kiszolgáltatott, egyértelműen azonosítható csoportja magatartásának torzítására alkalmas, és ez a kereskedelmi gyakorlat megvalósítója által ésszerűen előre látható, a gyakorlatot az érintett csoport tagjaira általánosan jellemző magatartás szempontjából kell értékelni. A (3) bekezdés értelmében nem tekinthető a magatartás

torzítására alkalmasnak a reklámban túlzó vagy nem szó szerint értendő kijelentések bevett, a reklám természetéből adódó mértéket meg nem haladó alkalmazása.

Az Fttv. 3. §-ának (1) bekezdése kimondja, hogy tilos a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat. A (2) bekezdés szerint tisztességtelen az a kereskedelmi gyakorlat, a) amelynek alkalmazása során a kereskedelmi gyakorlat megvalósítója nem az ésszerűen elvárható szintű szakismerettel, illetve nem a jóhiszeműség és tisztesség alapelveinek megfelelően elvárható gondossággal jár el (a továbbiakban: szakmai gondosság követelménye), és b) amely érzékelhetően rontja azon fogyasztó lehetőségét az áruval kapcsolatos, a szükséges információk birtokában meghozott tájékozott döntésre, akivel kapcsolatban alkalmazzák, illetve akihez eljut, vagy aki a címzettje, és ezáltal a fogyasztót olyan ügyleti döntés meghozatalára készíti, amelyet egyébként nem hozott volna meg (a továbbiakban: a fogyasztói magatartás torzítása), vagy erre alkalmas. A (3) bekezdés kimondja, hogy a (2) bekezdés értelmében tisztességtelen különösen az a kereskedelmi gyakorlat, amely megtévesztő (6. § és 7. §) vagy agresszív (8. §). Az Fttv. 3. §-ának (4) bekezdése értelmében a mellékletben meghatározott kereskedelmi gyakorlatok tisztességtelenek.

Az Fttv. mellékletének 11. pontja értelmében az írott vagy elektronikus médiában szerkesztői tartalom használata az áru értékesítésének vagy más módon történő igénybevételének előmozdítására úgy, hogy ezért a vállalkozás ellenszolgáltatást nyújtott, ez azonban nem tűnik ki egyértelműen a tartalomból vagy a fogyasztó számára egyértelműen felismerhető képi vagy akusztikus elemekből (szerkesztői tartalomnak álcázott reklám).

Az Fttv. mellékletének 17. pontja értelmében tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat annak valótlan állítása, hogy az áru alkalmas betegségek, illetve az emberi szervezet működési zavarai vagy rendellenességei gyógyítására.

Az Fttv. 6. §-a (1) bekezdésének b) pontja szerint megtévesztő az a kereskedelmi gyakorlat, amely valótlan információt tartalmaz, vagy valós tény - figyelemmel megjelenésének valamennyi körülményére - olyan módon jelenít meg, hogy megtéveszti vagy alkalmas arra, hogy megtéveszse a fogyasztót az áru lényeges jellemzői tekintetében, és ezáltal a fogyasztót olyan ügyleti döntés meghozatalára készíti, amelyet egyébként nem hozott volna meg, vagy erre alkalmas.

Az Fttv. 6. §-a (1) bekezdésének b) pont bg) alpontja szerint az áru lényeges jellemzője az adott célra való alkalmassága, a használatától várható eredmények, előnyei.

Az Fttv. 6. §-a (1) bekezdésének b) pont bj) alpontja szerint az áru lényeges jellemzője az áru egészségre gyakorolt hatása.

Az Fttv. 9. §-ának (1) bekezdése rögzíti, hogy a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat tilalmának megsértéséért felel az a vállalkozás, amelynek a kereskedelmi gyakorlattal érintett áru értékesítése, eladásának ösztönzése közvetlenül érdekében áll. A (2) bekezdés értelmében az (1) bekezdés szerinti vállalkozás felel akkor is, ha a kereskedelmi gyakorlatot szerződés alapján más személy valósítja meg a vállalkozás érdekében vagy javára.

Az Fttv. 10. §-ának (3) bekezdése alapján a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat tilalmának megsértése miatt a Gazdasági Versenyhivatal jár el, ha a kereskedelmi gyakorlat a gazdasági verseny érdemi befolyásolására alkalmas. Az Fttv. 11. §-ának (1) bekezdése értelmében a 10. § alkalmazásában a gazdasági verseny érdemi érintettségének megállapításánál - a jogsértéssel

érintett piac sajátosságainak figyelembevételével - a következő szempontok irányadóak: a) az alkalmazott kereskedelmi gyakorlat kiterjedtsége, figyelemmel különösen a kommunikáció eszközének jellegére, a jogsértéssel érintett földrajzi terület nagyságára, a jogsértéssel érintett üzletek számára, a jogsértés időtartamára vagy a jogsértéssel érintett áru mennyiségére, vagy b) a jogsértésért felelős vállalkozás mérete a nettó árbevétel nagysága alapján.

Az Fttv. 14. §-a kimondja, hogy a vállalkozás - az eljáró hatóság felhívására - a kereskedelmi gyakorlat részét képező tényállítás valóságát igazolni köteles. Ha a vállalkozás nem tesz eleget ennek a kötelezettségnek, úgy kell tekinteni, hogy a tényállítás nem felelt meg a valóságnak. Erre a vállalkozást a hatóság felhívásában figyelmeztetni kell.

Az Fttv. 18. §-a szerint ha a jogsértésért felelős vállalkozás a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatot közreműködő személy igénybevételével valósítja meg [9. § (2) bek.], és a jogsértést az eljáró hatóság határozatában megállapított határidőben nem szünteti meg, az eljáró hatóság kivételesen a közreműködő személyt külön határozatban kötelezheti az eredeti határozatnak a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat megszüntetésére irányuló része végrehajtására, feltéve, hogy a jogsértés másként nem szüntethető meg, és az eredeti határozatot a közreműködő személlyel is közölték.

Az Fttv. 19. §-ának c) pontja értelmében a kereskedelmi gyakorlat tisztességtelenségének megállapítására irányuló eljárásra az Fttv.-ben meghatározott eltérésekkel a Gazdasági Versenyhivatal eljárása tekintetében a tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény (a továbbiakban: Tpv.) rendelkezéseit kell alkalmazni.

Az eljáró versenytanács határozatában a Tpv. 76. §-a (1) bekezdésének e) pontja értelmében megállapíthatja a jogsértés tényét, g) pontja értelmében megtilthatja a jogsértő magatartás további folytatását, i) pontja értelmében elrendelheti a jogsértő tájékoztatással kapcsolatban helyreigazító nyilatkozat közzétételét, j) pontja értelmében megállapíthatja, hogy a magatartás nem jogsértő, k) pontja értelmében bírságot szabhat ki.

Az eljáró versenytanács a Tpv. 78. §-a (1) bekezdésének a) pontja értelmében bírságot szabhat ki azzal szemben, aki a Gazdasági Versenyhivatal hatáskörébe tartozó jogsértő magatartást valósít meg. Az (1b) bekezdés értelmében a bírság összege legfeljebb a vállalkozás, illetve azon - a határozatban azonosított - vállalkozáscsoport a határozat meghozatalát megelőző üzleti évben elért nettó árbevételének tíz százaléka lehet, amelynek a bírsággal sújtott vállalkozás a tagja.

A Tpv. 78. §-ának (2) bekezdése értelmében a bírság legmagasabb összegének meghatározásakor a nettó árbevételt a határozat meghozatalát megelőző üzleti évre vonatkozó éves beszámoló vagy egyszerűsített éves beszámoló alapján kell meghatározni. Ha a határozat meghozatalát megelőző üzleti évben elért nettó árbevételről nem áll rendelkezésre hiteles adat, az utolsó hitelesen lezárt üzleti év nettó árbevétele az irányadó. A nettó árbevétel számítására egyebekben megfelelően alkalmazni kell a 24. § (3) bekezdését és a 27. § (7) bekezdését.

A Tpv. 78. §-ának (3) bekezdése szerint a bírság összegét az eset összes körülményeire - így különösen a jogsérelem súlyára, a jogsértő állapot időtartamára, a jogsértéssel elért előnyre, a jogsértő piaci helyzetére, a magatartás felróhatóságára, az eljárást segítő együttműködő magatartására, a jogsértő magatartás ismételt tanúsítására, gyakoriságára - tekintettel kell

meghatározni. A jogsérelem súlyát különösen a gazdasági verseny veszélyeztetettségének foka, a végső üzletfelek érdekei sérelmének köre, kiterjedtsége alapozhatja meg.

A Tpvt. 44. §-ának (1) bekezdése értelmében a versenyfelügyeleti eljárásra – a Tpvt. eltérő rendelkezése hiányában a Ket. rendelkezéseit kell alkalmazni meghatározott kivételekkel. A Ket. 13. §-a (2) bekezdésének e) pontja alapján a Ket. rendelkezéseit a versenyfelügyeleti eljárásban csak akkor kell alkalmazni, ha a Tpvt. vagy az Fttv. eltérő szabályokat nem állapít meg.

Az Fttv. 6. §-ának (1) bekezdése értelmében megtévesztő az a kereskedelmi gyakorlat, amely valótlan információt tartalmaz, vagy valós tény – figyelemmel megjelenésének valamennyi körülményére – olyan módon jelenít meg, hogy megtéveszti vagy alkalmas arra, hogy megtéveszse a fogyasztót az Fttv. 6. §-ának (1) bekezdésében szerepeltetett egy vagy több tényező tekintetében, és ezáltal a fogyasztót olyan üzleti döntés meghozatalára készíti, amelyet egyébként nem hozott volna meg, vagy erre alkalmas. Az Fttv. 3. §-ának (1) bekezdésében megfogalmazott tilalomnak az Fttv. 6. §-ának (1) bekezdése szerinti magatartás megvalósítása révén történő megsértése nemcsak oly módon történhet, hogy a megtévesztés közvetlenül a fogyasztó által megvásárolt, igénybe vett, megrendelt áru vonatkozásában valósul meg. A megtévesztés azzal is megvalósulhat, ha a tájékoztatás nem (pusztán) az adott termékre, hanem az indokoltságra, a használat okaira vonatkozik, de ezen információ elősegíti a vállalkozás által eladni, ellenérték fejében a fogyasztó rendelkezésére bocsátani szándékolt áru értékesítését, eladásának ösztönzését.

A jelen ügyben a bíróság megítélése szerint helyesen mutatott rá az alperes, hogy az elektroszmoggal, annak káros hatásaival kapcsolatos tájékoztatások is ilyennek minősülnek. A vizsgált kereskedelmi gyakorlattal megcélzott fogyasztók üzleti döntéseinek befolyásolására alkalmasak az olyan kereskedelmi kommunikációk, amelyek valamely árunak betegségeket, egészségügyi problémát megelőző, azokat kezelő, az emberi szervezet állapotát javító, segítő tulajdonságot tulajdonítanak.

Az alperesi határozat részletes indokolást tartalmaz arra vonatkozóan, hogy azok a kommunikációs eszközök (Echo TV-n megjelenő televíziós vásárlási műsorablak, 60 másodperces televíziós reklám, Youtube videó, előadásokon alkalmazott diasor, a Paramedica című lapban közzétett cikk, saját honlapon és Facebookon közzétett tájékoztatások), amelyekben kifejezetten megjelennek a Földelni Jó Kft. által forgalmazott termékek, már egyértelműen reklámokként, illetve fizetett vásárlási műsorablakként jelennek meg. Ezek azok a kereskedelmi kommunikációs eszközök, melyek az ún. tematikus, ismeretterjesztő ELEKTRO/SOKKK adásokat kiegészítik azzal az információval, hogy a betegségek kialakulásának okaira megoldásként javasolja a II. rendű felperes által forgalmazott Geo-Connect Pad és Geo-Connect Bed elnevezésű termékeket. Megállapítható tehát, hogy a II. rendű felperes által alkalmazott kommunikációs eszközök tehát integrált módon kapcsolódnak egymáshoz: amit a tematikus műsorok felvezetnek, arra a további kereskedelmi gyakorlat kínál konkrét megoldást, termékeket, ezzel azonban közvetlen lesz a kapcsolat a termékek és a termékeket meg nem nevező kommunikációk között.

Helyesen állapította meg az alperes, hogy a fogyasztó által észlelt üzenet összességében – köszönhetően, az egymást kiegészítő, egymásra épülő, különböző felületeken és időpontokban megjelenő kereskedelmi kommunikációs eszközöknek – arra vonatkozik, hogy az elektroszmognak az emberi szervezetre gyakorolt káros hatásait (mely következtében többek között betegségek alakulhatnak ki) a II. rendű felperes által forgalmazott Geo-Connect Pad és

GeoConnect Bed termékek kompenzálják, és ezzel a betegségek megelőzhetőek, kezelhetőek, valamint egyéb jótékony egészségre gyakorolt hatásokat és más hatásokat remélhet használatuktól a fogyasztó.

Az Fttv. 14. §-a rögzíti, hogy ha a vállalkozás a hatóság felhívására a kereskedelmi gyakorlat részét képező tényállítás valóságát nem igazolja, akkor ezt úgy kell tekinteni, hogy a tényállítás nem felelt meg a valóságnak. A bíróság rámutat, hogy megalapozottan hivatkozott az alperes határozatában arra, hogy egy reklámállításnak az igazolási kötelezettségre kiható értelmezése során nem bír jelentőséggel, hogy a vállalkozás a kifogásolt állítást miként értelmezi, a közléssel mit szeretett volna kifejezésre juttatni, mivel azt a fogyasztó szempontjából kell értelmezni. A vizsgálattal érintett termékek bizalmi áruk, azok hasznosságáról a fogyasztók a termékek alkalmazása esetén sem bírhatnak pontos tudással, még a használat során sem tapasztalhatják meg egyértelműen, hogy a termékek megfelelnek-e az általuk előzetesen támasztott elvárásoknak, alkalmasak-e az ígért hatások nyújtására. A kereskedelmi kommunikáció a fogyasztók megtévesztésére akkor alkalmas, ha a benne megfogalmazott állítások valótlanságára figyelemmel őket tévedésbe ejtheti vagy tévedésben tarthatja, ha a kereskedelmi kommunikációban szereplő információk kellő alapot adhatnak arra, hogy a fogyasztóban téves képzetek alakuljanak ki az adott áru tartalmáról, lényeges tulajdonságairól, illetve az áru igénybevételeinek feltételeiről. Lényeges továbbá, hogy az Fttv. 14. §-a értelmében a vállalkozás – az eljáró hatóság felhívására –t igazolni köteles. Ha a vállalkozás nem tesz eleget a kereskedelmi gyakorlat részét képező tényállítás valóságának igazolására vonatkozó kötelezettségnek, úgy kell tekinteni, hogy a tényállítás nem felelt meg a valóságnak.

A II. rendű felperes a Geo-Connect Pad és a Geo-Connect Bed termékeinek népszerűsítésére szolgáló kereskedelmi kommunikációban az alperesi határozat 39-50. pontjaiban részletesen bemutatott gyógyhatást tulajdonított oly módon, hogy általános módon ismerteti azon kiváltó okokat, amelyek hatására szinte bármilyen betegség kialakulhat az emberi szervezetben. A II. rendű felperes a kereskedelmi kommunikációjában nem az egyes betegségekre, hanem a betegségek kialakulásának általános okára ajánlott általános megoldást, az általa forgalmazott két termék állítása szerint az elektroszmog terhelést kompenzálja, ezzel a már kialakult betegségek eredő okára, illetve a kialakulás megelőzésére ajánlja a Geo-Connect-Pad és a Geo-Connect Bed termékeket, ezen állítások ekként gyógyhatás állításoknak minősültek.

A bíróság utal arra, hogy az alperesnek a tényállás tisztázása körében nem az a feladata, hogy a különböző hatóságok, illetve szervezetek által lefolytatott vizsgálatokat megismételve vagy azok helyett szakértői bizonyítást folytasson le az áru emberi szervezetre, illetve az egészségre gyakorolt hatását, mint a termék lényeges tulajdonságát illetően. Alperes feladata annak elemzése, hogy a fogyasztóknak szóló tájékoztatásokban megfogalmazott állítások egészségre vonatkoznak-e, illetve gyógyhatásra (betegséget megelőző, kezelő, a betegség tüneteit enyhítő hatásra) utalnak-e vagy sem. Ha a tájékoztatások ilyen hatást fogalmaznak meg, akkor a jogsértés megállapítható, amennyiben az állítások valóságnak való megfelelését a tudományos bizonyítottsággal szemben támasztott követelményeknek megfelelően, tudományos ismeretekkel nem igazolja.

A bíróság rá kíván mutatni arra, hogy az alperesi határozat 17-19. pontjaiban ismertetett bizonyítékok nem a II. rendű felperes által forgalmazott Geo-Connect Pad és Geo-Connect Bed termékek hatásainak vizsgálatával kapcsolatosan készült tanulmányok, egyéb írások és dokumentumok, hanem a földelésnek, mint módszernek a hatásaira vonatkoznak és nem is olyan általános és széleskörű megoldásokat fogalmaznak meg, mint amelyek a kereskedelmi

gyakorlatban találhatóak, ebből következően nem alkalmasak arra, hogy a II. rendű felperes által alkalmazott gyógyhatásra utaló állításokat (és egyéb hatásokra vonatkozó állításokat) megfelelően alátámasszák. Mindezen okok miatt által a II. rendű felperes által hivatkozott dokumentumok nem alkalmasak arra, hogy az általa alkalmazott gyógyhatásokat (és az alábbiakban ismertetett egyéb hatásokra vonatkozó állításokat) megfelelően alátámassza, így az alperesi határozat jogszerűen állapította meg, hogy az Fttv. 14. §-ban előírt bizonyítási kötelezettségének II. rendű felperes nem tett eleget, és ekként megvalósította az Fttv. mellékletének 17. pontjában foglalt tényállást, ezzel pedig megsértette az Fttv. 3. § (1) bekezdésében foglalt tilalmat.

A II. rendű felperes az alperesi határozatban ismertetett jótékony, egészségre gyakorolt hatás állítások vonatkozásában is azon bizonyítékokat csatolta, mint a gyógyhatás állításokra, így megalapozottan hivatkozott arra az alperes, hogy ezen bizonyítékok alkalmatlanok a kereskedelmi kommunikációban alkalmazott állítások, így a jótékony, egészségre gyakorolt hatás állítások alátámasztására is. Előbbiek alapján II. rendű felperes az Fttv. 14. §-ban előírt bizonyítási kötelezettségének nem tett eleget, és így megvalósította az Fttv. 6. § (1) bekezdésének bj) alpontjában foglaltakat, ezzel pedig megsértette az Fttv. 3. § (1) bekezdésében foglalt tilalmat.

A II. rendű felperes az alperesi határozatban ismertetett egyéb kedvező, jótékony, pozitív hatás-állítások vonatkozásában is azon bizonyítékokat csatolta, mint a gyógyhatás állításokra, így megalapozottan hivatkozott arra az alperes, hogy ezen bizonyítékok alkalmatlanok a kereskedelmi kommunikációban alkalmazott állítások, így az egyéb kedvező, jótékony, pozitív hatás-állítások alátámasztására is. Előbbiek alapján a II. rendű felperes az Fttv. 14. §-ban előírt bizonyítási kötelezettségének nem tett eleget, és így megvalósította az Fttv. 6. § (1) bekezdésének bg) alpontjában foglaltakat, ezzel pedig megsértette az Fttv. 3. § (1) bekezdésében foglalt tilalmat.

A szerkesztői tartalomnak álcázott kereskedelmi gyakorlat vonatkozásában a bíróság rá kíván mutatni, hogy helyesen hivatkozott arra az alperes, hogy a jelen perben felülvizsgált közigazgatási eljárásban nem az Smtv. és az Mttv. rendelkezései, hanem az Fttv. rendelkezései alapján kell eljárnia, és ebben a körben szintén helyesen utalt a kereskedelmi gyakorlat fogalmára. Az Fttv. melléklete 11. pontjának értelmében a fizetett, támogatott (kereskedelmi célú vagy hatású) tartalmakkal szemben elvárás, hogy azok egyértelmű üzenettel, közvetlenül értelmezhető módon juttassák a fogyasztók tudomására, hogy kereskedelmi gyakorlatról van szó. Az alperes határozatában megalapozottan állította, hogy a jelen ügyben vizsgált műsorok esetében az állapítható meg, hogy azoknak nem egy-egy eleme, hanem az összkép (a tartalom, az ügyvezető személye, a vásárlási műsorablak tartalmához igen hasonló felépítésű műsorok, a földelés szerepének, jelentősége ismertetése példákkal) éri el azt a hatást, hogy a fogyasztók számára az ugyanilyen elnevezésű vásárlási műsorablakkal azonos legyen.

E körben a bíróság utal arra, hogy amint azt az alperesi határozat is kiemeli, a II. rendű felperes ügyvezetője, mind az ún. tematikus, ismeretterjesztő ELEKTROS/SOKKK adások műsorvezetője, mind a televíziós vásárlási műsorablakként adásba kerülő, a Geo-ConneKct Pad és a Geo-Connect Bed készülékek kifejezett ajánlását tartalmazó ELEKTRO/SOKK adások műsorvezetője, így személye is kialakít egy kapcsolatot az általa vezetett II. rendű felperes által forgalmazott termékek és az általa vezetett műsorok között. A két típusú adás felépítésében (főcím, stúdiókép, stb.) és címében sem tér el egymástól (sőt, egyes felületeken ezen műsorok együtt jelennek meg), az egyetlen lényegi különbség, hogy a televíziós vásárlási műsorablakban megjelennek kifejezetten a termékek és

az adások elején elhangzik, hogy televíziós vásárlási műsorablak látható, továbbá ezek a műsorok (tematikus és vásárlási műsorablakok) keverednek a további felületeken (honlap, Facebook, Youtube) is. Mindezek alapján az alperes jogszerűn a tényállás megfelelő feltárását követően állapította meg, hogy fennáll a közvetlen kapcsolat a versenyfelügyeleti eljárásban érintett termékek értékesítésnek (célzott, illetve potenciális, hatásában megjelenő) előmozdítása és a vizsgált műsorok tartalma között.

Amint az alperesi határozat rámutat, az ún. tematikus vagy ismeretterjesztő ELEKTRO/SOKKK adások végén megjelenik az a tájékoztatás, miszerint az adást a Földelni Jó Kft. támogatta. Ez a tájékoztatás azonban önmagában nem elegendő a fizetett jelleg – fogyasztók számára történő – egyértelműsítéséhez, mivel - a blokkok ezen információt megzavaró állításokat is tartalmaznak, amikor a Földelni Jó Kft. ügyvezetője, az adások elején nyomatékosan tisztázza, az adott műsorban terméket most nem jeleníthetnek meg és ez alkalommal csak egy fajta ismeretterjesztés történik – esetlegesen meghívott vendégek segítségével, - a tájékoztatás a fogyasztó számára nem tisztázza elég egyértelműen és közvetlen módon, hogy az előzőleg látott műsor reklámnak minősül és azért a Földelni Jó Kft. fizetett, mivel egyrészt a 24-25 perces adás legvégén látható, relatíve rövid és csak támogatásról (és nem az ellenértékről) szól, miközben sem formai, sem tartalmi akadály nem lett volna az egyértelmű és kifejezett közlésnek a műsor egésze vagy minimálisan jelentősebb része alatt. Szükséges továbbá megjegyezni, hogy a _____ által vezetett, hétvégén megjelenő – hol televíziós vásárlási műsorablak, hol csak tematikus, ismeretterjesztő műsorként aposztrofált – adásokban _____ rendszeresen utalgot a másik (hol a televíziós vásárlási műsorablak, hol az ún. tematikus) műsorra, ami elmosza a határt a különböző adások közt és összezavarja a fogyasztót a tekintetben, hogy pontosan mit is lát: reklámot, vagy szerkesztői tartalmat.

A fentiek alapján helyesen állapította meg az alperes határozatában, hogy az az Echo TV-n megjelenő, ELEKTRO/SOKKK című, ún. tematikus vagy ismeretterjesztő a II. rendű felperes által forgalmazott Geo-Connect Pad és Geo-Connect Bed elnevezésű termékek értékesítésének előmozdítása céljából készített, illetve ilyen hatású műsor, melyért cserébe a II. rendű felperes az I. rendű felperes részére díjat fizetett, amely műsor végén megjelenő rövid tájékoztató szöveg azonban nem változtatja meg azt az összhatást, hogy a fogyasztó úgy érzékeli, hogy szerkesztői tartalmat lát, amivel az I. és II. rendű felperések megvalósították az Fttv. mellékletének 11. pontját, megsértve ezzel az Fttv. 3. §-ának (1) bekezdését.

A tényállás feltárási és bizonyítási kötelezettség megsértése körében alóadott felperesi hivatkozások körében a bíróság rá kíván mutatni, hogy az alperesi határozat is utal egyrészt a határozat mellékletében bemutatott, feltárt kereskedelmi gyakorlat terjedelmes voltára, másrészt arra a joggyakorlatban megjelenő megfontolásra, hogy a huzamosabb időn keresztül tanúsított kereskedelmi gyakorlat tartalmának megállapítása során az Fttv. alapján eljáró hatóságnak milyen mélységig kell bizonyítást lefolytatnia. E vonatkozásban a bíróság is utal az alperes által felhívott, a Fővárosi Ítéltábla 2.Kf.27.231/2011/9. számú ítéletében foglaltakra, mely szerint az adott ügyben a Gazdasági Versenyhivatal által alkalmazott vizsgálati módszer, egyes televíziós műsorok szűrőpróbaszerű vizsgálata nem volt hibás, különösen tekintettel arra, hogy nem merült fel olyan körülmény sem, amely azt igazolta volna, hogy a szűrőpróbaszerűen, három vizsgálati napon sugárzott műsorok eredményeként tett megállapítások ne tükröznék az adott műsorra vonatkozóan tett általános jellegű megállapításokat, a kereskedelmi gyakorlatot. A Gazdasági Versenyhivatal több műsorszám (játék) elemzésével a vállalkozás pedig ténylegesen nem cáfolta azokat. Mindezen körben az

alperes a jelen ügyben is megalapozottan állapította meg, hogy nem merült fel olyan körülmény, amely alapján a feltárt kereskedelmi gyakorlat ne tükrözné objektíven a műsorok összességét.

Mindezek alapján a bíróság rá kíván mutatni arra, hogy az alperes a Tpvt. 76. §-a (1) bekezdésének e) pontja alapján jogszerűen állapította meg, hogy a II. rendű felperes az általa forgalmazott Geo-Connect Pad és Geo-Connect Bed elnevezésű termékek kapcsán az alperesi határozat 39-50. pontjai szerinti tartalmakkal az Echo TV-n 2013. november 20-tól kezdődően megjelenő televíziós vásárlási műsorablakban, az Echo TV-n 2013. január 26-tól kezdődően megjelenő ún. tematikus, ismeretterjesztő műsorokban, az Echo TV-n 2013. április 27. és 2013. december 31. közötti időszakban látható 60 másodperces televíziós reklámban, 2013. április 26-tól kezdődően elérhető Youtube videókban, a II. rendű felperes ügyvezetője által tartott előadások tartása során alkalmazott diasorban, - a ParaMedica című lap 2015. június – júliusi számában megjelent hirdetésben, - saját honlapján (www.foldelniho.hu), valamint - Facebook oldalakon megalapozatlan módon állította, hogy a termékek betegségek megelőzésére, kezelésére, gyógyulásának elősegítésére alkalmasak, amely magatartás az Fttv. mellékletének 17. pontjában foglalt tényállást megvalósította, és ezzel megsértette az Fttv. 3. § (1) bekezdésében előírt tilalmat; jótékony, egészségre gyakorolt hatás kiváltására alkalmasak, amely magatartás az Fttv. 6. § (1) bekezdésének bj) alpontjában foglalt tényállást megvalósította, és ezzel megsértette az Fttv. 3. § (1) bekezdésében előírt tilalmat; további előnyös hatások kiváltására alkalmasak, amely magatartás az Fttv. 6. § (1) bekezdésének bg) alpontjában foglalt tényállás megvalósította, és ezzel megsértette az Fttv. 3. § (1) bekezdésében előírt tilalmat.

Jogszerűen állapította meg továbbá az alperes, hogy a Tpvt. 76. §-a (1) bekezdésének e) pontja alapján az I. és II. rendű felperes a Geo-Connect Pad és Geo-Connect Bed elnevezésű termékek népszerűsítésére 2013. január 26-tól kezdődően közzétett, az Echo TV-n megjelenő ELEKTRO/SOKKK című tematikus műsor során nem tette egyértelművé, hogy azok fizetett tartalmak, azaz szerkesztői tartalmaknak álcázták azokat (Fttv. mellékletének 11. pont), amely magatartás az Fttv. mellékletének 11. pontjában foglalt tényállást megvalósította, és ezzel megsértette az Fttv. 3. § (1) bekezdésében előírt tilalmat.

Az alperes határozatában megfelelő részletességű indoklással, a mérlegelés szempontjainak feltüntetésével támasztja alá az alkalmazott jogkövetkezményeket, azaz, hogy a jogsértések súlyára és jellegére tekintettel, a fogyasztói érdekek védelmében a Tpvt. 76. §-a (1) bekezdésének g) pontja alapján történő, fenti magatartástól való eltiltás mellett a Tpvt. 76. §-a (1) bekezdésének k) pontja alapján bírság kiszabását is indokoltnak tartotta. Az alkalmazott szankció tekintetében a bíróság nem találta megalapozottnak az I. rendű felperes által kifogásoltakat, hiszen az alperes határozatában részletesen kifejti, hogy az eltiltásnak az eljárás alá vontak akkor felelnek meg, ha az I. rendű felperes az általa kezelt felületeken (Echo TV, honlap) és a II. rendű felperes az általa kezelt Facebook profilokon és a Youtube-on egyértelműen és hangsúlyosan, kiemelt módon, nagyobb betűmérettel, illetve jól látható és hallható módon stb. megjeleníti, hogy fizetett hirdetésről van szó az ELEKTRO/SOKKK című műsorok tematikus verziója esetében is. A bíróság álláspontja szerint az alperesi határozat indokolásából egyértelmű, hogy az az I. rendű felperes az általa kezelt felületeken (Echo TV, honlap) köteles eleget tenni a határozatban foglalt előbbi szankciónak, amennyiben a kérdéses műsorok ezen felületeken jelenleg már nem lelhetőek fel, ez az alperesi határozat végrehajtását, és nem a határozat jogszerűségét érintő kérdésként értékelendő.

Mindezek alapján a felülvizsgált határozat a felperesek által a tényállás tisztázási és indokolási, kötelezettség körében felhívott jogszabályhelyeket sem sérti, az alperes az általa felhívott jogszabályi rendelkezéseket helyesen értelmezte, ezért a bíróság a felperesek keresetét, mint alaptalant a Pp. 339. §-a alapján elutasította és a felpereseket az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 62. § (1) bekezdés h) pontja alapján feljegyzett, 42. § (1) bekezdés a) pontjában meghatározott kereseti illeték megfizetésére kötelezte, a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján.

A bíróság a pervesztes felpereseket kötelezte a jogtanácsos által képviselt alperes perköltségének viselésére, figyelemmel a Pp. 78. § (1) bekezdésére. A bíróság a perköltség összegét a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. §-a alapján állapította meg, figyelemmel az ügy bonyolultságára, a tárgyalások és a beadványok számára, az utóbbiak elkészítésének időigényességére és színvonalára, és arra, hogy az alperes jogi képviselője a tárgyalásokon megjelent, és azokon részletes nyilatkozatot tett.

Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Pp. 340. § (2) bekezdése biztosítja.

Budapest, 2017. november 23.

dr. Tóth László s. k.
bíró